

Una bona m...

Ramona del Bassot

Corrupció mafiosa de dalt a baix. Persecució salvatge de l'independentisme. Cacera de bruixes. Escorcolls i requisos a domicilis i empreses. Amenaces i detencions per acollir lo personal. Repressió brutal. Presos i exiliats polítics. Intoxicació de l'opinió pública amb mentides i manipulacions de la premsa llepaculs. Joc brut. Ressentiment, odi, insults, humiliació, set de venjança... Usurpació de les institucions catalanes. Depuració de funcionaris i càrrecs públics. Llibertat d'expressió mutilada. Vergonyant «sentència de la manada». Professors represaliats per ensenyar als alumnes a pensar. Multes per cridar «llibertat». Insòlita i aberrant prohibició del color groc. Etcètera, etcètera. No em direu que tot aquest infern no és una bona merda.

L'altra dia, a la plaça, mentre fèiem la concentració dels dissabtes per la llibertat dels presos polítics i exiliats, tota sola, rumiava que lo nostre jovent no està de sort. Qui ho havia de dir, que tastarien la dictadura, quan tots crèiem que Franco era mort i enterrat. Santa innocència! La «transició modèlica», que diuen, fou una aixecada de camisa de les que fan època. Una ratera –on molts caiguérem de quatre potes. Una trampa pensada per rentar i blanquejar la cara dels capitostots del règim (a casa nostra, en trobaríem algun exemple, d'això). I, de passada, anesthesiaren una societat

mobilitzada en demanda de democràcia i llibertat després de 40 anys vivint sota la bota del dictador. La jugada, amb la benedicció de comunistes i socialistes, i la majoria de partits (que preferiren reforma a ruptura), los sortí rodona: seguirien manant, a plena llum o a l'ombra, *in saecula saeculorum*. Amb tota la que mos

«També passen coses que, a una servidora, què voleu que us digui, la reconcilien amb la humanitat. Em refereixo a l'acord unànime del consistori municipal favorable a canviar lo nom de l'avinguda de Josep Maria Sentís Simeón pel d'avinguda Primer d'octubre»

està caient, los que ja tenim una edat (al febrer, en vaig fer vuitanta), no em direu que no hem retrocedit als anys seixanta del segle XX, en plena tirania franquista. Fins i tot en dóna fe la impunitat amb què actua l'extrema dreta. No fa gaire, lo nostre poble ha patit lo robatori de llaços

i altres símbols grocs, com ara lo vestit de la Dama Oferent, i algun cartell a favor de la independència i de l'alliberament dels patriotes empresonats o a l'exili. L'acció fou comesa en plena nit per part d'un comando d'encaputxats (amb la cara tapada, són molt valents!). Lo més inquietant, però, és que, segons informa www.femsafareig.cat, Ciutadans Riudoms va aplaudir amb les orelles, via Twitter, aquesta acció vandàlica duta a terme, segons ells, per «ciudadanos anónimos» als quals agraiem l'acció. Es veu, però, que tot seguit van retirar lo piulet.

A la nostra vila, per sort, no tot són actes de sabotatge. També passen coses que, a una servidora, què voleu que us digui, la reconcilien amb la humanitat. Em refereixo a l'acord unànime del consistori municipal favorable a canviar lo nom de l'avinguda de Josep Maria Sentís Simeón pel d'avinguda Primer d'octubre. Així mateix, acordaren retirar el títol de fill il·lustre de la vila a Sentís. Gràcies a la nova fornada de dirigents polítics municipals desapareix un dels pesos pesants de la simbologia franquista local. Un cercle que, al nostre poble, es començà a tancar a final dels anys setanta del selge XX.

Acabo aquesta buidada de pap amb un desig: que les perversions totalitàries de l'estat decrèpit del règim del 78 no mos facin perdre lo somriure ni la il·lusió republicana. »